

Наукова бібліотека
Одеського університету
Ім. І. І. Мечникова

ПАЛКИЙ ПРИВІТ ДЕЛЕГАТАМ ХХХІІ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ЦЕНТРАЛЬНОГО РАЙОНУ м. ОДЕСИ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

В ЦЕНТРІ УВАГИ- АКАДЕМГРУПА

З ДОСВІДУ РОБОТИ КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ОДЕСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА ПО КЕРІВНИЦТВУ КОМСОМОЛЬСЬКИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ АКАДЕМІЧНИХ ГРУП

Готувати фахівців широкого профілю, які поєднують теоретичні знання з умінням розв'язувати практичні завдання, відданих справі народу, рідній Комуністичній партії, — такі завдання разом з партійними організаціями, професорсько-викладацьким складом Одеського держуніверситету вирішує і вузівський комсомол.

Комітет комсомолу ОДУ набув певного досвіду роботи по керівництву комсомольськими організаціями академічних груп. Показником ефективності такого керівництва є постійне забезпечення високого рівня навчально-виховної, ідейно-політичної та внутрішньо-спілкової роботи в групах, створення атмосфери справжнього колективізму, товариської вимогливості, діловитості, принциповості, самокритичності, що і стає реалізацією завдань, висунутих ХІХ з'їздом ВЛКСМ перед вузівським комсомолом.

В комсомольській організації Одеського держуніверситету 271 навчальна група. За підсумками літньої екзаменаційної сесії 1984 року 47 груп склали сесію тільки на «добре» і «відмінно», 154 — без двійок. В університеті навчаються 12 Ленінських та іменних стипендіатів, 579 студентів — відмінники навчання.

Робота комітету ЛКСМУ, комсомольських бюро факультетів з метою розвитку громадсько-політичної активності комсомольських груп йде в трьох основних напрямках:

- підбір і навчання комсомольського активу груп;
- надання методичної допомоги та здійснення контролю внутрішньоспілкової діяльності в групах;
- практична громадсько-політична робота в групах, узагальнення та поширення досвіду роботи кращих груп.

Перша форма роботи комітету ЛКСМУ по керівництву діяльністю академічних груп включає:

- підбір активу для роботи в групах, секретарів комсомольських організацій груп комітет комсомолу ОДУ починає з першого курсу, після зарахування абітурієнтів до університету. Важливу роль відіграє індивідуальна співрозмова з першокурсниками під час їх офіційного зарахування до ОДУ. В ході співрозмови з'ясовуються ділові, моральні якості комсомольців, їх компетентність в комсомольських справах. Члени комітету комсомолу ОДУ і комсомольських бюро факультетів особисто проводять перші комсомольські виборні збори в групах. Протягом навчального року виборний актив навчається в школі першокурсника основам комсомольського будівництва. Комітет комсомолу ОДУ організує шефство старших курсів над групами молодших курсів, що позитивно впливає на поліпшення внутрішньоспілкової роботи як в окремій групі, так і взагалі на факультеті;
- систематичну роботу комітету ЛКСМУ, комсомольських бюро факультетів з резервом комсомольського

активу груп. В кожному комсомольському бюро факультету є списки резерву активу груп, що складаються після звітів і виборів. Кандидатури групкомсоргів, рекомендовані для роботи протягом нового звітного періоду, обговорюються та затверджуються після зимової сесії на засіданнях комсомольських бюро факультетів. Кожен групкомсорг особисто затверджується на бюро. Періодично резерв групкомсоргів залучається до роботи бюро, підготовки питань засідань чи зборів. Кращі з цих комсомольців потім рекомендуються до виборних органів, груп, курсів, факультетів;

— регулярне навчання групкомсоргів і активу груп основам комсомольської роботи за відповідною програмою, затвердженою комітетом ЛКСМУ на черговий навчальний рік. В травні 1984 року було атестовано 80 процентів групкомсоргів, більшість яких були знову рекомендовані для обрання. Позитивно зарекомендували себе і такі форми навчання на зв'язку з активом, як оперативні інструктажі з різних питань внутрішньоспілкового життя, семінари з питань організаційної та навчально-виховної діяльності активу груп, які проводяться 2—3 рази на рік з участю членів парткому.

В напрямку надання методичної допомоги і контролю комітет комсомолу ОДУ практикує:

- публікації методичного матеріалу на допомогу комсомольському активісту в газеті ОДУ «За наукові кадри», видання методичних рекомендацій організатору групи, демонстрацію на стенді нової літератури про діяльність ВЛКСМ і вузівського комсомолу;
- систематичний аналіз та вивчення фактичного стану справ в групах і обговорення підсумків перевірки на засіданнях комітету ЛКСМУ. Минулого року, наприклад, 7 разів на засіданнях ЛКСМУ ОДУ розглядалися питання, пов'язані з діяльністю академічних груп;
- персональні звіти групкомсоргів, активу груп, членів ВЛКСМ про стан навчання, виконання громадських доручень, внутрішньоспілкову роботу, політичну самоосвіту тощо;
- індивідуальні співрозмови в комітеті ЛКСМУ з активом груп і комсомольцями. За підсумками співрозмов члени ВЛКСМ отримують конкретні практичні завдання. Широке розповсюдження набула практика колективних та індивідуальних доручень комсомольцям і цілим групам;
- організація і проведення комітетом ЛКСМУ єдиних комсомольських політднів (не менше двох разів на семестр), днів конкретної допомоги на місцях первинним організаціям. Члени комітету ЛКСМУ беруть участь в роботі виборних органів комсомольських бюро, груп в проведенні зборів.

Центральний райком ЛКСМУ України м. Одеси.

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПORA ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА.

Видається з 1933 р 37 (1570), 30 Листопада 1984 року. Виходить щотижня. Ціна 2 коп.

1 грудня 1984 року розпочинає роботу ХХХІІ комсомольська конференція Центрального району міста Одеси.

Бойовими передовими загонами районної комсомолії є комсомольські організації Одеського державного університету імені І. І. Мечникова, Одеського телеграфу і поштамту. Розповідаємо про досвід їх роботи.

ГОСПОДАРИ ВИРОБНИЦТВА

З ДОСВІДУ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ТА КОЛЕКТИВНИХ РАХУНКІВ ЕКОНОМІЇ В КОМСОМОЛЬСЬКІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ ОДЕСЬКОГО ПОШТАМТУ

Виховувати почуття господаря виробництва у кожного молодого працівника — відповідальне завдання комітету комсомолу.

Наявність у молодих робітників, у всіх членів комсомольсько-молодіжних колективів особових рахунків дає змогу чітко визначати результати участі кожного юнака і дівчини, всього колективу в змаганні за економію сировини, матеріалів, паливно-енергетичних ресурсів.

На Одеському поштамті всі шість комсомольсько-молодіжних колективів мають рахунки економії. Напередодні їх впровадження відбулось заняття в школі комсомоль-

ського активу, де були обговорені всі організаційні питання. Секретарями цехових комсомольських організацій, групкомсоргам видані надруковані індивідуальні та колективні особові рахунки економії.

Протягом підготовчої роботи у відділеннях зв'язку, дільницях, бригадах були проведені бесіди з телеграфістами, операторами, зазначені види економії, зроблено аналіз стану обліку.

Підрахування реального внеску комсомольців здійснюється щоквартально. Колективний рахунок заповнюється підсумовуванням індивідуальних рахунків.

Комплексний особовий рахунок економії, застосований на поштамті, містить такі показники: шпагат, сургуч, перфострічка, клейка стрічка, бланки, електроенергія. Якість випадків браку та інші.

Так, наприклад, протягом 1983 року комсомольцями поштамту заощаджено 2170 крб. від впровадження раціоналізаційних пропозицій молоді. Здано 15,7 тонни металобрухту, 15 тонн макулатури.

Центральний райком ЛКСМУ України м. Одеси.

ЩЕДРІСТЬ СЕРЦЯ

Писати про Івана Дузя в зв'язку з його 65-річчям хочеться з особливою теплою. Той, кому довелося хоча б раз спілкуватися з Іваном Михайловичем, завжди захоплений глибиною життєрадісності, душевною щедрістю цієї людини, її доброзичливістю.

Зріс Іван Дузь у сім'ї робітника в місті Володимирі Хмельницької області. Відразу по закінченню Володимирської середньої школи в 1937 році він вступає на українське відділення філологічного факультету Одеського державного університету імені І. І. Мечникова. Певно, звідси, з родинної робітничої атмосфери, любові і поваги до праці.

Починав Іван Михайлович з віршів. Перший вірш «Комбайнерська» був надрукований 17 липня 1938 року в газеті «Прикордонний комуніст». Були чисті юнацькі мрії, шукання свого поетичного «я», звичайно, важко було приборкати непокірне слово, та правила юнаком свята віра в свої сили.

Проте... у 1952 році вступив Іван Дузь до аспірантури при Одеському державному університеті імені І. І. Мечникова, бо зрозумів, що справжнє його поклонання — літературознавство, критика.

Вже перший нарис про життя і творчість Марії Садовської, надрукований у 1957 р., засвідчив появу на літературознавчій ниві оригінального критика з необуденним талантом. Сумлінність, чесність, принциповість, закоханість у літературу — ось риси, які визначають творче обличчя критика.

Наукові розвідки І. М. Дузя відзначаються не ілюстративним підходом до літературного твору, а глибоким, науковим розумінням закономірностей динамічного розвитку радянської літератури, вмінням віднайти характерні риси у творчості письменника. Виступи на шпальтах газет і журналів 60-х років засвідчили творчу зрі-

лість І. М. Дузя як критика. Літературознавець намагається охопити весь багатогранний світ соціалістичного реалізму радянської літератури. Одна за одною виходять численні статті, присвячені проблемам творчості Т. Шевченка, П. Тичини, О. Корнійчука, П. Усенка, О. Вишні, С. Олійника. З істинно марксистських позицій І. М. Дузь обгрунтовує необхідність проникнення в секрети творчої майстерності художників слова, ведення кропіткої роботи синтезу літературних явищ, виявлення закономірностей художнього процесу.

Центральне місце в літературно-критичних працях І. М. Дузя відводиться творчій історії образу Леніна в радянській драматургії, зокрема в драматургічних творах О. Корнійчука. Дослідник уважно проходить лабіринтами творчої майстерності видатного радянського драматурга, засвідчує складну творчу роботу, яка виявляється в постійних пошуках характерного, величного, у відтворенні могутності постаті вождя партії й народу.

В історико-літературознавчих працях І. М. Дузя стверджує думку, що індивідуальність письменника є визначальною основою творчості кожного митця художнього слова. Обставини життя визначають творче обличчя художника, проте не являються домінуючими, якщо у нього чітка, принципова, партійна життєва позиція. При-

кладом останній думці є життя і творчість О. Вишні. Літературознавець віддає належне Остапові Вишні, який зайняв гідне місце в колі радянських сатириків та гумористів. Саме цій проблемі присвячена докторська дисертація, яку І. М. Дузь захистив у 1967 році.

Одну з відмінних рис радянської літератури Іван Дузь бачить в її суспільній активності, вмінні своєчасно відгукнутися на основні питання сучасності. Сьогодні, коли різко загострилося ідейне протиборство на світовій арені, коли зростає загроза атомного смерчу, радянська публіцистика виступає в перших рядах боротьби за дружбу, за ствердження ленінських принципів мирного співіснування держав з різним політичним укладом.

Людина, що пройшла стражденими курними шляхами, «гарячими» снігами минулої війни, не може мовчати, коли в світі знову ворухається темні сили, які плекають надію на перемогу в обмеженій термоядерній бойні. Вірою в перемогу розуму людськості, заклик до миру наснажені публіцистичні виступи на сторінках періодичної преси.

Іван Дузь веде значну громадську роботу. Він обирається членом і секретарем партійного комітету Одеського державного університету, членом Центрального райкому Компартії України м. Одеси, депутатом Одеської міської Ради народних депутатів. Він очолював Одеську організацію Спілки письменників України. І. М. Дузь присвоєно почесне звання заслуженого працівника культури УРСР.

Нині у вузах республіки працюють півтора десятка науковців, учнів професора І. М. Дузя.

Вітаючи невтомного Івана Михайловича з ювілеєм, хочеться сердечно зичити йому міцного здоров'я, його щедрих уживків.

В. КРОХМАЛЬ,
студент V курсу
філфаку.

СТЕМ «ОКТЯБРЬ»

Цього року студентський театр естрадних мініатюр (СТЕМ) «Октябрь» відзначає своє шестиріччя. Про те, як починалася його історія, розповідає ветеран СТЕМу, його провідний актор, асистент кафедри французької філології Ігор Осипов:

— Мене і інших студентів запросив до СТЕМу режисер театру, випускник Державного інституту театрального мистецтва в Москві Валентин Володимирович Крапива ще тоді, коли ми тільки вступили до університету. Напочатку нашої роботи в СТЕМі ми не мали навичок театральної гри, ніяковіли на сцені, хоча я особисто працював до того в ляльковому театрі, і багато в мене актор. Нас було чоловік п'ятьдесят, але згодом багато хто відсіявся. Створилась дружна провідна група, а саме Толя Редер, Костя Косограденко, я та ще кілька студентів. Наступного року до нас приєднався ще Ігор Лосинський. Пам'ятаю наші перші репетиції. Спасибі режисеру Валентину Володимировичу Крапиви, він вселив в нас впевненість, показав кожному, які в нас є творчі сили.

Першим відповідальним виступом став для нас концерт, присвячений річниці Жовтневої революції, що відбувся 3 жовтня 1978 року в Українському театрі. Ми виступили перед співробітниками університету, нашими вчителями і наставниками, перед ветеранами війни і праці. Наш виступ був тепло зустрінутий залом, ми відчували, що принесли людям радість.

Наш СТЕМ — це виховуюча організація. Майже всі члени колективу вчать на добре і відмінно. Мені театр теж допомагає: робить більш дисциплінованим, впливає на становлення мого характеру.

Взимку 1979 року ми гастролювали в місті Ульяновську, де давали спектакль «Урок історії». Ця вистава познайомила ульянівських студентів з історією нашого університету від дня його заснування до наших часів.

В січні 1980 року СТЕМ «Октябрь» їздив до Дніпропетровська з новим спектаклем «Перемога», присвяченим останнім дням Великої Вітчизняної війни. Цей спектакль отримав грамоту на фестивалі художньої самодіяльності міста.

Цього ж року в репертуарі театру з'являються мініатюри, естрадні ревізю. Перше з них — «Жива газета університету» — було показано на гастролях в місті Краснодарі 1981 року.

Наступного року колектив театру їздив до Кишинівського та Вільнюського університетів, з якими в нас встановлені дружні зв'язки. На прощальному вечорі ректор Вільнюського університету сказав: «В нас п'ять студентських театрів, але такого як ваш в нас ще немає». Це була найвища оцінка гастролів.

Особливо запам'яталась учасникам колективу поїздка взимку минулого року до Волгограда на Всесоюзний фестиваль СТЕМів, присвячений 40-річчю завершення Сталінградської битви. Наша програма, яка продовжувалась понад годину, називалась «СТЕМ — студентський трагіко-ексцентричний музей». В конурсі взяли участь студентські колективи Волгограда, Воронежа, Донецька, Запоріжжя, Казані, Куйбишева, Ярославля. На відкритті фестивалю театр «Октябрь» показав виставу «Перемога», за яку був нагороджений призом Ради ветеранів, про що повідомляла обласна газета. На цьому фестивалі СТЕМ ОДУ був нагороджений 9-ма призами.

Успішно пройшли і гастролі в Мінську, де наш СТЕМ виступав в Білоруському державному університеті та в інституті механізації сільського господарства.

Зараз театр готує нову виставу до 40-річчя Перемоги. В його роботі бере активну участь і надає всілякої допомоги директор студентського театру Е. А. Чечельницький. Зараз до театру прийшли першокурсники. Розповідає студентка I курсу механіко-математичного факультету Світлана Фабрикант:

— Театр дав мені багато друзів. На репетицію йдеш, як в рідний дім. З'явилась мета, нові інтереси. Я брала участь і в шкільній самодіяльності, але в університетському СТЕМі рівень значно вищий, професійні завдання і праця.

Театр святкує свій ювілей. Веселий концерт на честь ювілею театру, імпровізації і вікторини, дискотечка ще більше зміцнюють дружбу між ветеранами і першокурсниками, досвідченими і починаючими в нашому університетському СТЕМі.

Ю. ПРИСЯЖНИЙ,
студент II курсу
філфаку, позаштатний
кореспондент «ЗНК».

ЗУСТРІЧ З ВЕТЕРАНОМ

На історичному факультеті відбулась зустріч студентів I курсу з ветераном Великої Вітчизняної війни, учасником Сталінградської битви, гвардії полковником у відставці Гаврилом Єгоровичем Деякіним.

Ця зустріч була приурочена до Дня ракетних військ і артилерії.

Ветеран яскраво розповів про величезну Сталінградську битву, яка докорінно змінила хід війни, про те, як радянські війська оточили і полонили армію фельдмаршала Паулюса. Розповідь супроводжувалась демонстрацією фотодокументів тих буремних років.

МОЯ БАТЬКІВЩИНА

В ці дні наш народ разом із своїми друзями в різних кутках своєї землі відзначає 60-річний ювілей проголошення Монгольської Народної Республіки. Ця історична подія сталася 26 грудня 1924 року.

За минулий період монгольський народ пройшов слааний шлях соціалістичного розвитку. Наш народ подолав великі труднощі — багатовікову відсталість, опір внутрішніх та зовнішніх ворогів, здійснив перехід від феодалізму до соціалізму. Монголія перетворилась на соціалістичну державу з сучасною промисловістю, соціалістичним сільським господарством, розвинутою наукою і культурою. Цей шлях виразно продемонстрував, що непорушна дружба Монголії з Радянським Союзом та іншими країнами соціалістичної співдружності мають рішення значення в будівництві соціалізму в нашій країні.

Факультет романо-германської філології, де я навчаюся вже кілька років, готує висококваліфікованих спеціалістів, які успішно працюють в різних галузях народного господарства, науки і культури нашої країни. В процесі навчання ми зустрілися з багатьма трудностями, але викладачі та студенти факультету завжди подавали необхідну допомогу.

В цей святковий день ми, монгольські студенти, висловлюємо подяку всім співробітникам факультету РГФ та Одеського державного університету. Ми вважаємо, що наше навчання в Радянському Союзі становить живий приклад непорушної дружби між МНР та СРСР, яка є однією з історичних завоювань нашого народу, набутих за ці 60 років.

АМАРЖАРГАЛ ДОРЖИЙН,
студент II курсу РГФ
(Іспанське відділення).

ВИЗНАЧЕНО КРАЩУ ГРУПУ

За рішенням комсомольського бюро IV курсу біофаку і факультетського комсомольського бюро восьма група вишла переможцем соціалістичного змагання серед академічних груп. Це звання вона виборола по праву. В зимову сесію в цій групі було сім відмінників і два студенти займалися без трійок, в літню сесію — п'ять відмінників і чотири студенти без трійок. Студенти цієї групи добре виконують свій громадянський обов'язок — вчаться без відстаючих. Серед кращих Л. Балакіна, Д. Тищенко, А. Кошук, Д. Димов.

Студенти групи беруть активну участь в громадській роботі. Троє з них входять до складу комсомольського бюро курсу. Випускають комсомольський прожектор, виступають у художній самодіяльності, спортивних змаганнях.

В тому, що ця група стала кращою на курсі, заслуга наставника групи доцента С. Л. Петрова, старости Л. Ніколаєвої, комсорга групи Т. Гокової, старости курсу Л. Рясікова.

О. КАРМОВСЬКА,
член
комсомольського бюро
біофаку.

НА АРХЕОЛОГІЧНИХ РОЗКОПКАХ

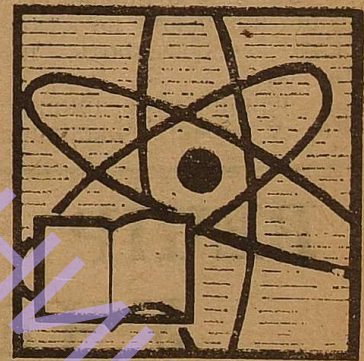
Минулого року на історичному факультеті ОДУ був сформований студентський загін «Южний», який бере участь в археологічних розкопках на території порту «Южний» близько Одеси. Складено договір на три роки, відповідно якого загін повинен зробити робіт на 169 тис. крб.

Заплановані на три роки дослідження завершені на рік раніше. Це дозволить додатково вивчити периферію старовинного поселення епохи пізньої бронзи XIII-IX вв. до н. е.

Вперше на Україні відкрито і досліджено невідоме до нашого часу планування оселі та поселення взагалі. В районі Дністро-Дунайського степу воно є єдиним повністю розкопаним поселенням. Результати його вивчення стануть зразком для дослідження периферійних пам'ятників такого типу.

Плідні дослідження бійців загону «Южний» стали добрим стимулом для наукової роботи студентів, підставою для написання курсових та дипломних робіт.

Цього року в складі загону «Южний» працювало 28 чоловік, які захоплюються археологією чи проходять практику відповідно до обов'язкової програми. Загін працював понад 50 робочих днів,

засвоїв 54 тис. крб. капіталовкладень. Додатково до завдання був досліджений курганний могильник, який дав новий матеріал з історії заселення південного краю.

Шість членів загону склали лекторську групу, яка працювала під девізом «Лекторську майстерність студентів — в трудові колективи!» Для населення села Стар. Біляри прочитано понад 25 лекцій з міжнародної та краєзнавчої тематики. Проведено тематичний вечір на честь XII Всесвітнього фестивалю молоді та студентів.

Члени загону працювали в радгоспі імені 50-річчя Великого Жовтня на збиранні овочів та заготівці зеленої маси. За два місяці заготовлено 60 тонн. Понад 100 крб зароблених грошей перераховано в Фонд миру.

В. ПЕТРЕНКО,
командир загону «Южний».

ВИЗВОЛЬНА МІСІЯ РАДЯНСЬКОЇ АРМІЇ

Переслідуючи і добираючи фашистських агресорів, Радянська Армія з літа 1944 року розгорнула бойові дії на території європейських країн. В наступальних операціях брало участь 7 мільйонів воїнів. Вони визволили повністю або частково території 11 держав Європи з населенням 113 мільйонів чоловік.

Політика Радянського Союзу стосовно поневолених гітлерівцями країн була ясно і чітко виражена одразу ж після віроломного нападу фашистської Німеччини на СРСР і послідовно проводилась радянською військовою владою у визволених країнах. Ще в листопаді 1941 року Радянський уряд заявив, що у нас нема і не може бути такої мети у війні, як нав'язування своєї волі і свого режиму слов'янським і іншим пригнобленим народам Європи, які чекають нашої допомоги. Наша мета полягає в тому, щоб допомогти цим народам в їх визвольній боротьбі проти гітлерівської тиранії вільно жити на своїй землі так, як вони забажають.

У заяві Радянського уряду від 2 квітня 1944 року в зв'язку з вступом Радянської Армії на Румунську територію підтверджувалося: «Радянський уряд заявив, що він не має мети придбання якоїсь частини румунської території чи заміни існуючого суспільного ладу Румунії і що вступ радянських військ у межі Румунії диктується виключно воєнною необхідністю знищити ворога, який продовжує чинити опір. Аналогічні гарантії давались при вступі радянських

військ і на території інших держав.

Народно-демократичні революції у визволених Радянською Армією країнах були підготовлені їх внутрішнім розвитком. Досить сказати, що до літа 1944 року в народно-визвольній війні Югославії, яка розпочалася після нападу фашистської Німеччини на СРСР, а також в русі Опору народів Польщі, Чехословаччини, Греції, Франції, Болгарії, Албанії та Італії брало участь понад 2,2 мільйона чоловік. Головною формою опору фашизму ставала збройна боротьба. В ряді країн з наближенням радянських військ ця боротьба переросла в збройне повстання народу, спрямоване не тільки проти фашистських окупантів, але й проти реакційних режимів, котрі привели ці країни до національної катастрофи, до втрати незалежності. Розгром Радянською Армією вермахту створив сприятливі умови для перемоги народних революційних сил. Могутність Збройних Сил СРСР, зрослий міжнародний авторитет Радянського Союзу виключали можливість інтервенції з боку імперіалістичних держав у країни, де відбулись народно-демократичні революції, скасовували сили внутрішньої реакції.

Визволені Радянською Армією народи одержали повну свободу обирати той чи інший соціально-економічний лад, і, користуючись цим, створювали бажану для них політичну систему суспільства. Так виникла і утвердилась справді народна влада в Польщі. На звільненій від окупантів території країни було створено орган тимчасової вла-

ди — Польський комітет національного визволення.

Видатною подією в житті чехословацького народу було Словацьке і Празьке повстання, створення уряду Національного фронту. В 1948 році (радянські війська були виведені з Чехословаччини наприкінці 1945 року) трудящі Чехословаччини протистояли спробі буржуазії повалити встановлений народно-демократичний устрій. В країні перемогла соціалістична революція. В результаті переможного закінчення багаторічної народно-визвольної боротьби перемогла народна влада в Югославії, хоч і на її території радянські війська після розгрому фашистів не залишались.

Через збройне повстання прийшов до влади в Болгарії Вітчизняний фронт. У Румунії народ, скориставшись зі сприятливих обставин, що склалися в результаті розгрому гітлерівців радянськими військами, повалив реакційний уряд Радеску, що прийшов до влади після ліквідації фашистського режиму в цій країні. 6 березня 1945 року Румунію очолив народно-демократичний уряд Петру Грози. Країна обрала лад народної демократії. Вирішальну роль в політичному самовизначенні Уго-

рщини відіграв на останньому етапі війни Угорський національний фронт незалежності. Його платформа знайшла підтримку і була прийнята на масових мітингах трудящих.

Як бачимо, народи самі вирішили свою долю. І багато з них прийшли до соціалізму через народно-демократичний устрій.

В цьому і є історична правда. Виникнення соціалістичних держав, світової системи соціалізму — закономірний процес розвитку, результат багаторічної і важкої боротьби робітничого класу, всіх трудящих за своє соціальне визволення. Радянський Союз, його Збройні Сили, за влучним висловом К. Готвальда, виконали «найтяжчу частину роботи — розгром окупантів», чим створили сприятливі умови для наступної перемоги демократичних сил.

В буржуазній воєнно-історичній літературі сьогодні немало пишеться про «визвольну місію» армій США і Англії. Їх війська, як відомо, на заключному етапі війни вступили на територію Франції, Італії, Бельгії, Нідерландів, Люксембургу, Греції, а згодом — і Німеччини. Місія англійських та американських військ за своїм соціально-політичним характером докорінно була відмінна від визвольної місії Радянської Армії. Американська та англійська окупаційні влади, порушуючи прийняті союзні домовленості, вдавались до всіляких заходів, аби зупинити розвиток визвольного, революційно-демократичного процесу в Європі. Вони, до прикладу, сковували бойову ді-

яльність сил руху Опору, переслідували комуністів, будь-якими засобами намагались припинити демократизацію. Вивчаючи цю проблему, відомий американський вчений В. Перло прийшов до такого висновку: «Вони вступили в Грецію, Францію, Бельгію, Голландію, Норвегію та Італію... поставили при владі політичних діячів та капіталістів, які повернулись з еміграції, поряд зі зрадниками народу».

І сьогодні міжнародний імперіалізм неодмінно звертається до використання воєнної сили то в одному, то в іншому регіоні світу. США розмістили понад 1500 своїх військових баз та понад 534 тисячі солдат на території 32 держав. І все з тією ж метою — утвердити панування американського імперіалізму, силою зброї підтримувати владу невірних народам диктаторів — ставлеників США.

Сьогодні обмежені контингенти радянських військ тимчасово дислокуються в Європі на території НДР, Польщі, Угорщини, Чехословаччини на основі двосторонніх угод у повній відповідності з нормами міжнародного права. Вони знаходяться там на прохання і за угодою уряду кожної конкретної країни.

Місія радянських військ — забезпечення миру і безпеки. Уже своєю присутністю вони змушують ворогів соціалізму, миру і прогресу утримуватись від спроб вдатися до відкритої агресії проти цих країн.

В. СЕКИСТОВ,
доктор історичних наук,
професор.
О. ОЛЕКСАНДРОВ,
кандидат історичних наук.

СЛОВО ПЕРШОКУРСНИКІВ

Вже три місяці навчаємося ми на історичному факультеті Одеського університету. Це наші перші кроки в вузі і від них залежить наше подальше життя.

Навчання — наше головне завдання і ми додаємо всіх зусиль для його розв'язання. Невеликий час, що пройшов від Дня першокурсника, визначив відношення кожного до навчання. Багато хто з студентів активно підходить до навчального процесу. Відвідують всі лекції і семінарські заняття, готуються до них. Але вже є першокурсники, що працюють не в повну силу, не розуміють, що роблять час.

Наш перший курс прийняв участь у справі виконання

Продовольчої програми. Ми працювали на ланах колгоспів «Дружба народів» та «Вигодянський» Біляївського району, збирали врожай томатів. Зазначимо сумлінну працю в колгоспі С. Мельник, П. Красильникова, А. Вільмера, А. Сироти.

З перших днів навчання більшість комсомольців беруть участь в комсомольській роботі. Проведено ряд колективних заходів: зустріч з ветеранами Великої Вітчизняної війни, перегляд фільму «Європейська історія», екскурсії, що знайомлять з історією міста-героя Одеси.

І. ДАВИДОВ,
О. ЛИТВИНА,
студенти I курсу істфаку.

ВЕЧІР ПАМ'ЯТІ УЧЕНОГО

Урочисто і щиро пройшов в Одеському будинку вчених вечір-меморіал, привчаний професором Андрієм Володимировичем Недзвідським.

Більша частина присутніх переповненому Зеленому залу — його учні.

Після вступного слова начальника управління культури Одеського облвиконкому П. Белова виступив професор ОДУ В. В. Фащенко, ін говорив про професора В. Недзвідського, спадина якого значна: 15 книг, біля 500 публікацій в зетах і журналах. Теми різ-

номанітні, широчінь інтересів величезна. При всьому цьому можна прослідкувати, які були наскрізні теми в науковій творчості Недзвідського — літературознавця: Шевченко, Марко Вовчок, радянська література 20-х років.

Доцент П. Т. Маркушевський висвітлює іншу грань діяльності професора А. В. Недзвідського, розповідає, який це був визначний театрознавець і театральний критик. Його театральні рецензії — своєрідна енциклопедія театрального життя Одеси, та й не тільки Одеси.

На єдиному подиху проголошено доцентом В. О. Фабіанською її спогад-промову про А. В. Недзвідського — лектора і педагога. Підкреслено його вміння не тільки передати своїм учням знання мови і літератури, прищеплювати їм навички педагогічної майстерності, але й виховувати в них країні людські риси: принциповість, відсутність заздрощів і кар'єризму, тяжіння до наукового пошуку.

Доцент Т. К. Чорна розповіла про професора Недзвідського, як керівника уніка-

ТАМ, ДЕ ПАНУЄ КАПІТАЛ

В США продовжуються масові виступи прихильників миру проти політики адміністрації Рейгана, спрямованої на посилення гонки озброєнь.

НА ЗНІМКУ: поліцейські заарештовують літнього американця, який з групою прихильників миру пікетував військовий завод компанії «Дженерал електрик» в штаті Огайо.

Фото ТАРС.

Редактор В. НІКОЛАЄВ.

НАШІТЬ НАМ:

270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. Радянської Армії, 24.

ДЗВОНІТЬ:

телефони: міський 23-84-13, внутрішній 841 (з міста 206-841).